

РЕШЕНИЕ

№ 7220

гр. София, 23.11.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.10.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Добромир Андреев

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1475** по описа за **2015** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Е., чрез адв. С. Т., срещу Решение по н.а.х.д. № 13655/2014г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 3-ти състав.

Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № К-031972/29.05.2014г., издадено от А. М. М. – член на Комисията за защита на потребителите (К.), с което на касационния жалбоподател на основание чл. 25, ал.2 от Закон за електронната търговия (ЗЕТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ.

В жалбата се навеждат доводи за необоснованост и неправилност на съдебното решение като постановено при нарушение на закона. Касаторът счита, че са допуснати нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като липсата на дата и място на извършване на нарушението в АУАН и в НП водело до порочност на посочените актове. Твърди, че липсват доказателства, че именно дружеството жалбоподател е изпратило процесното непоискано търговско съобщение и че електронното съобщение въобще не е непоискано търговско съобщение по смисъла на чл. 5, ал. 1 от ЗЕТ. Възразява срещу липсата на анализ в НП на фактите и обстоятелствата по чл. 28 от ЗАНН. Изразява искане за отмяна на решението на СРС, както и на потвърденото с

него наказателно постановление.

Ответникът по касация – Комисия за защита на потребителите, редовно уведомен за съдебно заседание, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, VII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените с жалбата касационни основания, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови съдебното решение, Софийски районен съд е приел, че в К. е подадена по електронен път жалба с вх. № Ц-03-1959/06.03.2014г. относно непоискано търговско съобщение, получено на [електронна поща]. Жалбоподателят И. Г. съобщил, че посоченият e-mail адрес е вписан в регистъра на ЮЛ, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения, но въпреки това получил търговско съобщение от [електронна поща], в което дори не се споменавало, че е такова.

Във връзка с подадения сигнал е извършена проверка от експерти от дирекция „ИСЗППР“ на К., за което е съставен констативен протокол № К-0132356/11.03.2014г. Установило се, че на 04.03.2014г. в 16:59:14ч. е изпратено електронно съобщение от [електронна поща] до електронния адрес на жалбоподателя – [електронна поща]. Електронното съобщение, приложено по делото на хартиен носител, съдържа информация относно дейността на търговеца и предлаганите от него услуги – „аналогови и дигитални тахографи, проверка и монтаж, ремонт и резервни части, консумативи и сервизна мрежа в цялата страна“, както и информация относно акция „П. капачки“ на дигиталните тахографи, пътната обстановка на 4-ти март и др. Съобщението завършва с лого на търговеца – „Т. В. – няма невъзможни неща“, и линк за контакт с търговеца В. Е..

В хода на проверката е извършена справка в Регистъра на електронните адреси на ЮЛ, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения, на 11.03. 2014г., от която е видно, че ел. адрес [електронна поща] е вписан под рег. № Ц-05-43.

Контролните органи изпратили покана до представляващия дружеството за излагане на становище по жалбата. В. М. – управител на В. Е., заявил, че целта на изпратеното електронно съобщение била да предостави полезна и любопитна информация на ФЛ и ЮЛ, които се занимават с транспортна дейност, отрича съобщението да има характера на търговско. Твърди, че e-mail-адресът [електронна поща] е в базата данни на дружеството от 2012г., в резултат на ръчното му въвеждане от притежателя му.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 031972, а въз основа на него е издадено наказателно постановление (НП) № К-031972/29.05.2014г., издадено от А. М. М. – член на Комисията за защита на потребителите (К.), с което на касационния жалбоподател на основание чл. 25, ал.2 от Закон за електронната търговия (ЗЕТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ.

При постановяване на решението СРС се е позовал на свидетелските показания на Р. Т. – актосъставител, и Т. П. – присъствала при установяване на нарушението. От протоколите на съдебното заседание е видно, че последните са установили, че процесното електронно съобщение е изпратено от ел. адрес [електронна поща] и изпращачът е В. Е. посредством хедъра на съобщението, което било приложено към жалбата до К..

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е направил обоснован извод за законосъобразност на АУАН и на наказателното постановление по съображения, че са издадени от компетентни органи в изискуемата от закона форма и при наличие на законоустановените реквизити. В конкретния случай е безспорно установено от приобщения по делото доказателствен материал, че дружеството В. Е. е изпратило непоискано търговско съобщение на електронен адрес [електронна поща], който е вписан в регистъра на електронните адреси на юридическите лица, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения, воден от К., и по този начин е нарушило чл.6, ал.3 ЗЕТ.

Решението е правилно.

При правилно установена фактическа обстановка съдът е достигнал до законосъобразни изводи.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗЕТ търговски съобщения по смисъла на този закон са рекламни или други съобщения, представящи пряко или косвено стоките, услугите или репутацията на лицето, извършващо търговска или занаятчийска дейност или упражняващо регулирана професия. Електронното съобщение, изпратено на 04.03.2014г. от [електронна поща] до [електронна поща] съдържа информация за дейността на изпращача В. Е. и предлаганите от него стоки и услуги – аналогови и дигитални тахографи и свързани с тях услуги. Без съмнение това е пряко представяне на стоките и услугите на лицето, което, видно от представената по делото справка в Агенция по вписванията, е търговско дружество, тоест търговец по правноорганизационната си форма. По тези съображения цитираното електронно съобщение представлява търговско такова по смисъла на чл. 5, ал. 1 от ЗЕТ.

С оглед защитата на правата на получателите на услуги по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЕТ е въведена забраната по чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ за изпращането на непоискани търговски съобщения на електронни адреси, вписани в регистъра по ал.2. Съгласно посочената разпоредба Комисията за защита на потребителите води електронен регистър на електронните адреси на юридическите лица, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения, който регистър е публичен и общодостъпен на интернет страницата на К., където чрез въвеждане на даден електронен адрес може да бъде направена справка дали същият е сред адресите, вписани в регистъра. В настоящия случай посоченият по делото електронен адрес [електронна поща] е вписан в електронния регистър на електронните адреси на юридическите лица, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения, воден от К. на основание чл.6, ал.2 ЗЕТ, под № Ц-05-43 от 02.08.2010г., тоест към момента на изпращане на процесното търговско съобщение (04.03.2014г.) притежателят му е заявил желанието си да не получава непоискани търговски съобщения и не е изложена причина, поради която В. Е. е било възпрепятствано да извърши проверка в електронния регистър, преди да изпрати съобщението.

Въз основа на гореизложеното настоящата инстанция намира, че В. Е. е извършило нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ, като е изпратило непоискано търговско съобщение

на лице, вписано в регистъра на електронните адреси на юридическите лица, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения, което деяние е извършено чрез действие.

Неоснователни са възраженията на касационния жалбоподател, че в НП липсва дата на извършване на нарушението, както и фактическите обстоятелства, при които е извършено. В НП ясно и подробно, без логически противоречия е описано в какво се изразява нарушението и кога е извършено, като е посочена и нарушената законова разпоредба. Съставеното НП има необходимото и предписано от закона съдържание.

На последно място, процесното нарушение не може да бъде квалифицирано като маловажен случай. Съгласно чл. 93, т. 9 от НК маловажен случай е „този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид“. Нарушението е формално и законът не изисква настъпването на общественоопасни последици, различни от самото деяние, и е довършено с довършване на изпълнителното деяние. Уреждайки нарушението като формално законодателят е дал израз на виждането си, че самото нарушение, без значение дали са настъпили вредоносни последици и в какъв размер, е с достатъчно голяма обществена опасност, за да оправдае използването на държавна принуда. Освен това процесното административно нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други от същия вид.

По изложените съображения касационната инстанция намира касационната жалба за неоснователна, а обжалваното решение - за правилно и законосъобразно постановено. Водим от гореизложеното, Административен съд София-град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.11.2014г., постановено по н.а.х.д. № 13655/2014г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.